

„Танго НУЕВО“- кога зборот понорува...

....Онаму каде зборот понорува и станува сенка која сплтува и се извушува високо над мугрите на копежот и далеку над хоризонтите на занесоот каде е постоењето преточено во еден миг на симултани секвенци кои не понесуваат во виорот на секавичното и молскавично понорување, навраќање и извишуваче .... почнува една поинаква coda оттрпната од оливната магија на Тангото кое го надминува времето и просторот прераснувајќи во форма која маѓепсува и плени.... ....Тангото е едновремено вресок од копнеж и молк, возвишена страст и изблик од потресно страдање, мисла и резигнација, кода и лајт мотив кој не провелкува низ струните на виолините и виолите, низ акордите на бандонеонот, низ клавишиите... додека октавите и синкопите не поведуваат и не навраќаат на сегментите и секвенците на животот... каде и да е...Се преклопуваат и испреплетуваат вресокот и молкот, резигнацијата и проблесокот од опчинетост до оливна аура од апотеоза и потиснат восхит кон недолирливоста и неповторливоста на мигот кој кратко и ненадејно избликува, се извишуваче и исчезнува врежувајќи го потресно силно и длабоко во кодата, синопсисот на неповторливото. Сета симбиоза, фусија на оливни хармонии и дисхармонии на разнородни елементи кои се некогаш наративни а некогаш не само провокативни туки и контроверзни, спојува во интерпретацијата најразнородни елементи останувајќи вечно недоосознаена загатка и мистерија...која ја допира димензијата на митското и божественото и се преобликува во секогаш една поинаква консталација која побудува еден нов сензибилитет поведувајќи не и навраќајќи не длабоко кон култот, магијата и обредот кон праисториското, архетипското, и подлабоко кон вибратото на честичките во преобликувањето на синкопите на магмата на универзумот кој е во постојано преобликување.

Хетерогеноста и на оваа мултимедијална концепција која прави екскурз низ изразните форми, метафори, атрибути, аллегории, алузии и спој на медиуми е само рефлексија на еден сегмент кој на разнороден начин проникнува во сферата на музиката и танцот и ја интерпретира низ разнородни ракурси од фигулативното до нефигулативното, од идеограми на метафизички сензации, до апстрактни, концептуални, посочувајќи воедно една нова првидно појавна стварност дијаболично оддалечена од исконското, кое го допира само на миг - секавично низ оваа структура на реструктурирани алузии, аллегории на симболи и изразни елементи.

Виолета Калиќ, 2017